

[Ninn-Hansen.]

færre farer for menneskeliv og helbred end andre energiformer.

Kendsgerningerne har også for længst vist, at andre lande kan leve med atomkraft. Dens indførelse ændrer intet i landskabet, og forureningsrisikoen er betydelig mindre end ved andre energiformer.

Lovgivningsmæssigt er disse spørgsmål nu klaret her i landet. Der er igennem lovene taget vidtgående hensyn til beslutningsprocessen og til lokale synspunkter. Vejen er banet hermed for den endelige afgørelse. Den burde være kommet for et år siden, da det konservative folkeparti foreslog det. Der er intet nyt kommet i mellemtiden, der kunne begrunde denne udsættelse.

Hovedgrunden til, at vi nu skal have en beslutning, er, at vi ligesom andre lande ved indførelse af atomkraft opnår bedre og billigere muligheder for at forsyne vort erhvervsliv med energi.

De teoretikere, der gør nulvæksten til en art religion, kan selvfølgelig sige, at de er ligeglade med, om vi opnår de nye energiforsyningsmuligheder, men vi andre, der lægger vægt på produktion, beskæftigelse og forbedring af levestandarden, også og ikke mindst i de lande, hvor man har det dårligst, ønsker ikke at lukke øjnene for den redning, som atomkraften er for opretholdelse og videreførelse af energiforsyningen her i verden. Dansk industri har for længst fremsat krav om en afgørelse, der sikrer dette vort lands hovederhverv en energiforsyning, der kan medvirke til at gøre danske varer konkurrencedygtige.

Det er i overensstemmelse med erhvervslivet, når det konservative folkeparti har skubbet på for at få en afgørelse. Vi er tilfredse med, at denne indsats nu synes at bære frugt. Det betyder selvfølgelig ikke, at vi tager afstand fra andre energimuligheder, deriblandt naturgas. Vi skal være vågne også i fremtiden med hensyn til forskning og interesse for den nyere teknologi, som man var det for 20 år siden, da man påbegyndte en forsøgsvirksomhed på Risø.

Atomkraftmodstanderne har måttet forlade deres skanser. Hvis man har været i tvivl, har socialistisk folkeparti sørget for at åbne vore øjne. Partiets sidste landsmøde var interessant af mange grunde. Jeg tænker ikke så meget på de helt afgørende mod-

sætninger, der opstod inden for partiet, og som synes at måtte være en uoverstigelig barriere imellem de to klart aftegnede grupper i SF. Dette er partiets egen sag, og det konservative folkeparti er altid så redeligt, at det overlader til andre partier at klare deres egne forhold, også når voldsomme brydninger opstår. En tilsvarende redelighed har vi ikke altid mødt hos andre, men det bliver deres sag.

Det, der var interessant ved SF's årsmøde, var udtalelsen om, at man i al evighed vil nægte atomkraften at få den plads i Danmark, som den har i næsten alle andre europæiske lande. Sådan er dette socialistiske partis svar på den moderne teknologi. Det virker forvirrende og selvmodsigende, at SF's talsmænd på samme møde og med megen foragt talte om faren for en reaktion her i landet. Hvem er de reaktionære? Er det dem, der vil gavne folks levevilkår og beskæftigelse ved at tage den moderne teknologi i anvendelse, eller er det dem, der ud fra politisk-taktiske synspunkter søger at hindre den nydannelse, der kan medvirke til at forbedre befolkningens levevilkår? Jeg synes ikke, der kan være tvivl om svaret. SF har forpagtet en reaktion, som det bliver vanskeligt at overgå. Venstresocialisterne kan jo knap nok følge med, det kommunistiske parti slet ikke, og de socialdemokratiske atomkraftmodstandere blegner ganske.

Begrundelsen for dette reaktionære skridt er udelukkende, at SF vil forhindre privatkapitalismen i at opnå den styrkelse, som indførelsen af atomkraften ganske rigtig bliver. Det er frygten for, at de lande, der bygger på det privatkapitalistiske system, skal få nye forspring over for de socialistiske lande. Det generer dem ikke, at disse socialistiske lande selv anvender atomkraften. De må gerne, for de anvender den i et andet og ifølge SF's synspunkt mere helligt formåls tjeneste.

Det er, ligesom man genkender SF's agitation fra det opgør, vi havde for 4 år siden om fællesmarkedet. Der var det også frygten for, at de kapitalistiske lande skulle blive stærkere, som blev sat i forgrunden. Jeg vil gerne takke socialistisk folkeparti for det væsentlige bidrag, man hermed har ydet til at få debatten om atomkraften anbragt på den rigtige måde. Vi glæder os til de kommende måneders politiske debat, hvor